

O idee care-și așteaptă împlinirea

„Mă gândesc și eu ! Dacă m-ar ține condeiul, ce piese mari aş scrie eu pentru Daniela semnate de Alecu Popovici !” — zice Alecu Popovici în caietul-program. Asta pentru că „Daniela știe să vorbească. Cu sala, (s.n.) deci cu sufletele celor din sală”. La premieră, sufletele sînt amestecate, de-asta se și oprește Daniela să le salute pe cele mai mari, pe la balcoane, între două cîntece foarte vesele și-atît.

Sigur că Daniela e o artistă devenită actriță, se vede după strădania ei de-a scoate apă din piatră seacă, după convingerea pe care o pune în toate gesturile ; nu prea are însă pe ce se sprijini și atunci tot împinge prin scenă scara-decor pînă răsufflarea i se frînge în cioburi, ca o piine prea aspră cînd nu i-o face praf play-back-ul. Numinai că Daniela e un hopa-mitică incredibil, nimic n-o stăvilește în această „călătorie teatrală în lumea copiilor, cu popasuri poetice și muzicale selectate sau imaginate împreună cu Alecu Popovici”, și lucrul e cu atît mai lesne de vreme ce copiilor din sală

STOP ! ÎN TOP : DANIELA ! ● TEATRUL „ION CREANGĂ” ● Data premierei : 6 iunie 1988. ● Coregrafia și regia : ADINA CEZAR ● Ilustrația muzicală : ing. LUCIAN IONESCU ● Scenografia : DELIA IOANIU.

trebuie să le ajungă apucatul cu mina stîngă a urechii drepte preț de mai multe măsuri din muzica rămasă de la Stan și Iran, ca și ei, de altfel. O nelămurită sete de paternitate planează de altfel asupra textului generator de glumițe pentru după-amiezele copiilor bine crescuți. Nu rideți : dacă l-a propus Alecu Popovici, treacă-meargă, zicem așa : săraca Daniela noastră, asta i s-a dat, n-a avut altă rimă ! Dar Daniela însăși zice, printre buclîșoarele caietului-program : „pentru toți am gîndit — iar azi joc — acest spectacol. Cu stop.” Ceea ce rimează cu „top”, chiar dacă nu știm foarte exact al cui este topul, sau poate e vorba de un top al Danielei multiplicat, așa ca în poveștile lui Borges, comparată cu ea însăși pe un subiect fără capul și coada cerute de un recital. De fapt, chiar artista-personaj ne-a dat ideea ce-ați fi zis s-o fi revăzut totuși pe Daniela copilăriei și copilăriilor într-un autentic „one man show”, într-un real remember al tuturor personajelor pe care le-a trăit pentru noi, de lîngă Așchiuță încoace ? Că doar cînta, pe versurile lui Dan Rotaru : „la teatru, la teatru, / oricînd mă veți găsi, / Pe scenă, actorul, / cît viața va trăi !”

Nu de alta, dar Daniela Anencov are de-o viață atîta viață că e păcat să ne mulțumim cu o improvizație, chiar bine condusă fiind ea, pe respirații mici (și chiar dacă un obicei asemănător a făcut multe luni casă plină la Național, „întimplarea” voindu-se tot „recital”).

Că doar n-o fi trebuind să ne luăm tot timpul, chiar tot timpul, după oamenii mari !

Graziela BĂRLĂ